

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Epistola 474

Citation: Holberg, Ludvig: "Epistola 474", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. Billeskov Jansen, Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 252.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holb11val-shoot-workid68576.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

EPISTOLA CDLXXIV.

Til **

Forgangen Høst, da jeg var paa en af mine Gaarde, blev jeg, da Kornet endda stoed paa Marken, vaer henved 8 Storke: Jeg bildte mig ind langt fra, at det var Giæs, og tiltalede Rygteren derfor: Men jeg fik da at vide, at de vare alle Storke, hvilke efter Sædvane mod Høsten pleyer at forsamle sig for at overlægge deres Bortreyse til andre Lande. Man merker af dette, som af adskillige andre Exempler, at visse Dyr uden Tvang forlade et Stæd, og anrette nye Colonier. Saadant er kiendeligt med Rotter og Muus. Udi den Gaard i Kiøbenhavn, hvor jeg nu boer, bliver undertiden alle Værelser opfyldte med saadan Mængde af Muus, at de ved intet Middel kand udrøddes: Men, naar Sværmen er stærkest, forsvinde de paa eengang: Paa min Sæde-Gaard Terslös, var for nogle Aar siden en u-hørlig Mængde af store Rotter, hvilke gjorde saadan Bulder paa Loftene, at Gaarden kom i Udraab for Spøgerie. De samme bleve og borte af sig selv paa eengang. Jeg erindrer mig at have læset udi en Beskrivelse over Engeland saadan Beretning om Svaler, som Autor har givet agt paa udi det Grevskab af Suffolk. Svalerne,

253

siger hand, naar de mod Foraaret komme over Havet til Engeland, da lade de sig først see ved Kusterne af samme Province, og mod Høsten begive de sig over Søen igien fra samme Stæd til varme Lande. Hand fortæller videre, at hand udi Begyndelsen af October saae eengang en u-hørlig Mængde af Svaler paa et Kirke-Tag, og, da hand spurte om Aarsagen dertil, blev ham svaret, at Svalerne, som havde samlet sig for at flyve over Havet, var der formedelst Modvind opholdne, men, saa snart som Vinden forandrede sig, vilde de flyve bort, hvilket ogsaa Dagen derefter skeede. Hvad som herved er meest merkeligt er dette, at de have deres Sammel-Plads for Bortreysen ved Søe-Kusterne af Suffolk, efterdi Farten der er kortest over Søen til Holland. Disse og andre deslige merkelige Ting, som findes hos u-mælende Creatur, bestyrke heller end igiendrive Cartesii Meening. Jeg forbliver etc.